

Gal. 5, 13-26 – preek – NGKO – 20-09-2015

Serie: Mooie mensen zoals Jezus 1. Vrucht van de Geest

Idealist?

Toen ik klein was dacht ik echt dat kerkmensen alleen maar goed voor elkaar waren.

Toen ik een jongere was, merkte ik dat dit niet zo was.

En dat viel me ontzettend tegen van die kerkmensen.

En toen ik volwassen werd merkte ik dat ik zelf soms ook niet zo goed voor anderen was als ik wel wilde.

Dat valt me enorm tegen van mezelf.

Sommige mensen zeggen dat ik een idealist ben!

Als zij dat zeggen klinkt dat een beetje hopeloos.

Met 'hij is een idealist' bedoelen ze eigenlijk:

'hij wil dingen die helemaal niet kunnen.'

Idealisten zijn daarom een beetje zielig.

Réalisten, ja die nemen de wereld zoals die is,

Realisten krijgen precies wat ze verwachten.

Daar heb je wat aan.

Idealisten zijn steeds teleurgesteld.

Ik ben een idealist in de ogen van sommigen!

Ja en ik ben best weleens teleurgesteld!
 Maar ik beschouw mezelf als een hoopvolle idealist.
 Ik denk nl. dat sommige verwachtingen wél uitkomen.
 Dat er een nieuwe wereld aankomt waar dit heel gewoon zal zijn.
 Dus, als onze Heer Jezus zegt:
 ‘Wees volmaakt zoals jullie hemelse vader volmaakt is.’ (Mat. 5, 48),
 denk ik niet dat Hij ons iets onmogelijks vraagt,
 maar dat Hij ons op weg stuurt in die richting en ons dat werkelijk
 in handen wil geven. Dat geloof ik met heel mijn hart!
 Dat hij ons hoop geeft: ‘jullie zullen volmaakt zijn zoals de hemelse
 Vader dat is.’ ‘Jullie zullen echt bij Hem gaan horen.’
 Als je mij volgt zul je dát worden: volmaakt
 En als Paulus hier schrijft:
 ‘gebruik je vrijheid goed om elkaar in liefde te dienen (13).’
 En hij legt uit hoe die liefde er in de praktijk uitziet: vreugde, en
 vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, geloof, zachtmoedigheid
 en zelfbeheersing.
 Dan denk ik dat wij dat echt kunnen bereiken.
 Want Paulus vraagt dit niet zómaar.
 Ik denk dat hij daar heel realistisch in is.
 ‘Dit ligt er voor jullie klaar!’

Toen wij het dit voorjaar in het project over “Jezus uitstralen”
 hadden,
 vond ik dat ook niet idealistisch, sommigen wel hoorde ik.
 Maar ik wil graag geloven dat wij dit kunnen leren.
 Anderen zullen me misschien een idealist vinden,
 Maar dit wat hier staat: ‘de vrucht van de Geest’,
 Die wil ik graag!
 Ik wil graag méér dan we nu vaak verwachten van het leven.
 Dat is soms wel een hele worsteling voor me
 Maar ik geloof dat dit toch een heel realistische verwachting is.
 De worsteling waard!
 Dus zie ik mezelf niet als idealist.

De goede vraag?

Weet je, ik denk dat we onszelf vaak de verkeerde vraag stellen.
 Kunnen wij vrucht dragen zoals hier staat? Oprecht blij ten koste
 niemand, in vrede niet afgedwongen maar spontaan opgebloeid, en
 dus met alle liefde geduldig, van harte vriendelijk (doen alsof is een

valse vrucht) en gul goed voor de ander, steeds vol vertrouwen (geloof), kwetsbaar en mild vanzelfsprekend beheerst. Dat willen we wel, maar dan kunnen niet, denken we. En dan denken we: we zijn niet zo vruchtbaar als hier staat. Maar natuurlijk ook zo niet liederlijk losgeslagen als hier beschreven wordt in vs. 19.

Maar dan stel je jezelf eigenlijk de verkeerde vraag. De werkelijkheid is klemmender, hier. Hier wordt je niet één mogelijkheid voorgehouden, Maar een keus tussen twee mogelijkheden aangereikt. Tussen wat er spontaan uit jezelf komt en wat de Geest je wil aangeven (17).

Dat wil zeggen: er is altijd zoiets als vrucht. Al wordt hier het één positief 'vrucht' en het ander wat negatiever 'werk' (NBG = eigen wil -> werk) genoemd. Wat verlang je? Het één of het ander?

Dat is eigenlijk de vraag!

Dat wat er spontaan uit jezelf opkomt zonder tussenkomst van de Geest of -daartegenover- de vrucht van de Geest.

Uit onszelf zijn we gemakkelijk te verleiden en gaan we seksueel de mist in, zijn we bijgelovig tot een met en worden we zomaar felle concurrenten van van elkaar met alles wat daarbij hoort:

Jaloezie, strijd, partijdigheid...

Ja gunnen we elkaar het licht in de ogen niet.

Maar het is altijd één van die twee of een tussenvorm daarvan.

Dus de vraag moet zijn niet of we vrucht dragen, maar welke vrucht we dragen? Wat er is altijd iets uit die ene hoek of uit die andere in meer of mindere mate.

Je moet wel kiezen.

Ze staan tegenover elkaar (17):

wordt de goede vrucht meer dan wordt het slechte werk minder.

En omgekeerd: wordt de goede vrucht minder dan wordt het slechte werk meer.

Die twee hangen samen!

En je kunt ze niet goed combineren, ze zijn in strijd met elkaar.

Het één sluit het ander uit.

Het één zal het andere ook proberen te verdrijven

Je zou kunnen zeggen: de Geest voert een oorlog tegen ons oude zelf.

Wint de Geest dan groeit er goede vrucht,

wint ons oude zelf dan merk je heel andere gevolgen.

Ja maar...?

Maar dat is toch niet zo?

Twee opmerkingen.

Hier staat dat we dat soort slechte vrucht zelf willen, (19), maar dat is toch niet zo. Dat wil ik echt helemaal niet, zullen velen van ons zeggen! Nee, ik ga ervan uit dat dit zo is. Het is een beetje een vertaalkwestie: er staat eigenlijk 'werken van het vlees' = dat is de slechtheid die er nog in ons mensen zit en waar we gevoelig voor zijn.

Als je niet oplet komt dat zomaar naar buiten met dit soort gevolgen.

En de tweede vraag die in je opkomt: kan de Geest het dan ooit verliezen? De Geest die is toch God en dus veel sterker dan ons oude zelf? Ja dat klopt!

Als wij de Geest toelaten, blijft er uiteindelijk niets van ons oude zelf over, maar kom er een nieuw zelf.

Een nieuwe identiteit!

Daar kan niemand wat tegen doen.

Een nieuw zelf dat net zo bij ons hoort als een vrucht bij een boom:

Ze bloeit uit onszelf op

Helemaal eigen aan ons, en toch helemaal nieuw en liefdevol.

Eigen verantwoordelijkheid

Maar, de Geest is wel veel sterker maar geen boze geest.

De Geest is zoals Hij geeft: liefdevol, blij, vredelievend, geduldig, vriendelijk en goed, vol vertrouwen, zachtmoedigheid en beheerst. Hij breekt niet bij je in: Hij vraagt je beleefd toegang.

Dat is ook de ervaring die mensen met de Geest hebben, dat is altijd een hartverwarmende ervaring.

Mensen voelen door de Geest, warmte en vrede en liefde.

Je moet Hem actief toelaten in je leven.

Hem vragen binnen te komen in je leven.

Je draagt ook zelf verantwoordelijkheid: er is een God-factor en een mens-factor in dit gebeuren

God de Geest maakt je nieuw mens, dat is helemaal zijn werk, maar jij moet er je er ook zelf helemaal op richten, dat is jouw verantwoordelijkheid: de mens-factor.

Het is eigenlijk net zoals met tuinieren.

Dit jaar was een geweldig groeizaam jaar. En ik beleef dat als een wonder. Als uit het niets komen de planten metershoog naar boven. Geweldig. Met vrucht is dat net zo!

Het groeit vanzelf, al hebben de omstandigheden ook invloed: het weer en de temperatuur.

En ik heb ook invloed: hoe ik de grond voorbereid (omspitten), of ik onkruid wied, mest geef, de planten netjes opbindt bij het groeien, op tijd snoei, of ik voor water zorg als het droog is...

In ben niet zo'n goede tuinier, ik neem er te weinig tijd voor.

In mijn tuin kun je zien waar ik nalatig ben geweest: mijn lathyrus groeit horizontaal over de grond, die had netjes tegen de schutting opgeleid moeten worden. Hier en daar staat nog onkruid die andere planten wegdrukt. Maar mijn kamperfoelie staat er dit jaar prachtig bij: goed gesnoeid vorig jaar en goed bemest in dit voorjaar.

Zo kun je dat ook zien in de tuin van je geloof. Als je goed kijkt naar die negen eigenschappen in je leven, dan zie je ook precies wat jouw aandacht minder heeft gehad en wat je voldoende aandacht gaf. En dan blijft de groei een wonder van God, maar jij hebt zelf wel invloed op die groei.

De komende maanden gaan we rondkijken in de tuin van ons geloofsleven.

En weer eens vragen of de Heilige Geest daar de leiding wil nemen.

Praktijk

Als laatste nog de praktijk.

Hoe doe ik dat dan: aandacht geven aan de tuin van mijn geloof?

Je moet allereerst weten wat je graag wilt zien groeien in je geloofsleven. Weet ook wat er moet groeien: leer die negen eigenschappen uit je hoofd (ezelsbruggetjes).

De komende maanden zullen we ook verder kijken wat er mee bedoeld wordt. Ga je leven door de bril van de vrucht, van de bedoeling van God zien.

Als tweede moet je de Geest vragen om vrucht. Zo is Hij: Hij wacht tot je het Hem vraagt. Bidt je Vader, je Heer en die Geest om de vrucht van die Geest (Gebed van Jos Douma)

Als derde is er nog iets anders: Ga het gevecht aan.

Wanneer de Geest dichterbij komt en zijn vrucht in je leven naar binnen brengt, zul je ontdekken dat er een gevecht ontstaat.

Een innerlijke strijd.

Ga die strijd niet uit weg, maar beweeg met de Geest mee.
Weet wel dat dit een bevrijdingsoorlog is, de Geest is geen geest van oorlog maar van liefde, vreugde, en vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing
Dus die zul je in het gevecht steeds sterker voelen worden.

Is dit idealistisch? Nee!

Dit is hoogstens nog min of meer nog een verwachting voor de toekomst.

Maar wel een heel realistische verwachting.

Want als de God Vader dit wil, en Hij wil dit,
de Heer Jezus ervoor stierf en opstond en nu regeert, en dat doet Hij

En de Geest aan het werk gaat als wij Hem uitnodigen

Wie kan de liefde van de Heer – de vrucht van de geest- dan nog bij ons vandaan houden?

Niemand toch?

Amen.

© Wieb Dijksterhuis, september 2015